

Valeriji Viktoroviči, okomentujte prosím pokus Lichtenštejnska dostat zpět pozemky, které mu byly zkonfiskovány v Československu v roce 1945 na základě výsledků 2. světové války.
Co to má být? Zrychlují se procesy rozdělení Evropy na Mezimoří a Chalífát?
Nebo jen státní elita hledá materiál pro vyvolávání nových konfliktů?
Také se mi zdá být zvláštní zvolit si pro řešení územních sporů jako nástroj Evropský soud pro lidská práva.
- Asi to není náhoda? - Samozřejmě, že to není náhoda, ale všechno je to trochu jinak.
A opět se vracíme k té otázce, co je to stát?
Proč je Lichtenštejnsko, které má 37, nebo třeba i 39 tisíc obyvatel státem?
Se svými 160 km²?
A řekněme například ruská Ātmeň, Ātmeňská oblast v Rusku státem není.
Je to v knize O světě křivých zrcadel II. o státu, kde se mluví o státech konstruktérech a státech projektově zkonstruovaných.
Ano, o státech historicky zformovaných a státech projektově zkonstruovaných.
Ale existují ještě státy konstruktéři, které tyto projektově zkonstruované státy vytvářejí.
Takže co se to děje?
Zdálo by se, že ta kauza je směšná.
Ale nic směšného v tom není.
Pokud chápeme ty procesy, ke kterým dochází v Evropě, tak vše zapadne na své místo.
Takže, co se to v té Evropě děje?
V Evropě dochází k formování mezinárodního subjektu pod názvem Intermarium/Mezimoří.
Mělo by jít o polský projekt od moře k moři, od Baltského moře k tomu Černému se začleněním řady území.
Někteří předpovídají rozpad Polska. Pánové, a jak byste ho přerozdělili, mezi jaké subjekty?
Vždy bylo rozdělováno mezi Německo, Rakousko-Uhersko a Rusko.
Tak jak ho chcete dělit dnes? Polsko samo se stává postupně subjektem globální politiky.
Jen se podívejte na tu Lublinskou unii, která byla znovu podepsána v červenci a má za cíl zmocnit se právě běloruského území, k čemuž se připravují vojska NATO, tedy k čemuž se připravovala, dokud Rusko neřeklo výhrůžně:
„Ne! Opovažte se vstoupit s armádou!“
Co se to děje?
Máte-li cíl řízení, tak můžete využívat různé cesty k jeho dosažení, a ty jsou realizovány v závislosti na tom, v jakém stavu jsou nástroje.
Jednoduše řečeno, když jdete na zahradu a chcete překopat záhon, tak si na to vezmete nějaké

nástroje.

Vyberete si vhodný rýč, nebo ho musíte napřed spravit, nebo to uděláte jinak,
vezmete si nějaký jiný
nástroj ke zkypření půdy.

Takže v plánu vybudování Mezimoří,
což fakticky není nic jiného než vybudování nového Rakouska-Uherska, které bude zahrnovat
celé jeho území...

To si jen Polsko myslí, že buduje
impérium od moře k moři.

Ve skutečnosti dochází k obnově Rakouska-Uherska,
kde jsou dvěma klíčovými body Vídeň a Praha.

V roce 1955 se Chruščov
velmi snadno vzdal Vídně,
ale v roce 1968 jim došlo,
že když přijdou i o Prahu,
tak už nebude SSSR brát nikdo vážně,
že klíčové body je třeba si udržet.

Opakuji, že z hlediska globálního řízení je Vídeň centrem koncentrace řízení na základě
Habsburské knihovny
a Praha je zase světovým
okultním židovským centrem.

Heydricha stál pokus získat nad ním kontrolu život.

Z Londýna speciálně vyslali vrahy, kteří ho zabili.

A potom následovala zastrašovací akce,
při které, světe div se, zlikvidovali všechny,
kteří se nějak podíleli při Heydrichově pokusu získat přístup ke znalostem toho okultního
pražského centra.

A oč usilovali Češi v tom roce 1968?

Přesně o to, aby byly zlikvidovány podmínky tvrdě vybojované v husitských válkách,
kdy si díky těmto husitským válkám Češi vybojovali právo zachovat se jako národ.

V důsledku těch válek byly
všechny nejbližší subjekty oslabeny.

Česko se nedokázalo stát národním státem,
ale ani subjekty, které ho obklopovaly,
nedokázaly zcela potlačit
českou národní suverenitu.

Proto se také Česko, jako jeden ze subjektů, stalo
součástí Rakouska-Uherska, se svými právy a tak dále.

V roce 1968 šlo přesně o to, o likvidaci Česka jako národního subjektu.

Oni to nechápali a se svým nepochopením
se plynule dopracovali k tomu, aby to bylo realizováno.

Zbořili památník maršálu Koněvovi
a postavili jiný vlasovcům. Tak co čekají?

Co čekáte? Vy jste se vzdali toho deštníku,
který Rusko jako ochranu poskytuje všem projektově-zkonstruovaným státům
a čekáte, že na vaši národní kulturu, vaši
národní suverenitu bude někdo brát ohled?

Zatímco v rámci ruského světa na to brát ohled musí, musí vás respektovat,
tak v rámci globálního tavicího
kotle je to vše likvidováno.

Takže když u vás došlo na tyto kroky,
tak jste se posunuli k tomu,

aby jakési Lichtenštejnsko vzneslo svá práva
na vlastnictví části českého území,
na kterém se nachází
unikátní historické objekty.

Ale ty věci přece neprobíhaly najednou.

Tak proč to spojují? Je to jednoduché.

Kdy bylo oznámeno, že Koněvovův
památník bude zbořen?

V září minulého roku, v roce 2019.

A co se tenkrát hned projevilo?

Že subjekt nemůže pracovat tak, jak je zapotřebí, že není způsobilý, takže je ho třeba začlenit.

A hned tu máme Lichtenštejnsko
s jeho žalobou o navrácení majetku.

V únoru ta žaloba byla zamítnuta a nyní se fakticky
jedná o odvolání proti únorovému rozhodnutí soudu.

To znamená, že ten proces běží.

A o jaký jde proces? Nedokáže-li český stát řídit vlastní objekt,
tak se do toho zapojí nadnárodní subjekt v podobě Lichtenštejnska.

Vždyť co je to těch 160 km²
mezi Švýcarskem a Rakouskem?

Stejně se stane součástí území Mezimoří.

Ale díky tomuto vnějšímu korektorovi,
bude možné Česko dostat do toho stavu,
ve kterém se bude jako subjekt
podílet na formování Mezimoří.

Visegrádská čtyřka

musí pracovat správně.

Těmito kroky, tím zbořením Koněvova památníku
a postavením památníku vlasovcům bylo dáno najevo,

že státní řízení není schopné kvalitně pracovat
na vytvoření skupiny na obnovu Mezimoří,

to je Visegrádská čtyřka

a Lublinská unie, že to nedokáže.

Je tedy potřebný vnější korektor,

a tak se hned objevil, okamžitě.

Napřed ticho po pěšině, a potom najednou báb a vše se rozběhlo. Okamžitě to jde strmě vzhůru.

Takže za co bojovali,

na to i doplatili.

Chtěli se osvobodit

od Ruska, tak se osvobodili.

Teď už Čechům zbývá

jen osvobodit se od české kultury,

protože to je přesně to,

oč začali usilovat už v roce 1968.

Takže takto vypadá ta situace.